PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (septintoji kolegija) NUTARTIS

2009 m. birželio 2 d.*

Byloje T-47/03 DEP

Jose Maria Sison, gyvenantis Utrechte (Nyderlandai), atstovaujamas advokatų J. Fermon, A. Comte, H. Schultz ir D. Gürses,

ieškovas,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Vitsentzatos ir M. Bishop,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

dėl prašymo nustatyti bylinėjimosi išlaidas, kurias ieškovui turi atlyginti Taryba, priėmus 2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Sison prieš Tarybą* (T-47/03, nepaskelbta Rinkinyje),

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas N. J. Forwood (pranešėjas), teisėjai D. Šváby ir E. Moavero Milanesi,

kancleris E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Faktinės aplinkybės, procedūra ir šalių reikalavimai

1 2003 m. vasario 6 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu pareiškimu ieškovas J. M. Sison pareiškė ieškinį, kuriuo visų pirma prašė, pirma, iš dalies panaikinti 2002 m. gruodžio 12 d. Tarybos sprendimą 2002/974/EB, įgyvendinantį 2001 m.

gruodžio 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specifinių apribojimo priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims ir susivienijimams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2002/848/EB (OL L 337, p. 85), ir, antra, atlyginti žalą.

2 Atskiru dokumentu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. vasario 28 d., ieškovas pateikė prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, visų pirma siekdamas, kad būtų sustabdytas Sprendimo 2002/974 vykdymas. 2003 m. gegužės 15 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo pirmininkas atmetė šį prašymą, nes skubos sąlyga nebuvo patenkinta, atidėdamas bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

3 2003 m. liepos 16 d. ir spalio 22 d. Nutartimis Pirmosios instancijos teismo antrosios kolegijos pirmininkas patenkino Nyderlandų Karalystės ir Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymus įstoti į bylą palaikyti Tarybos reikalavimus, o *Negotiating Panel of the National Democratic Front of the Philippines* bei L. Jalandoni, F. Agcaoili ir M. C. Ledesma (toliau – *Negotiating Panel* ir jos nariai) – palaikyti ieškovo reikalavimus.

4 Kadangi pirminis šiuo ieškiniu ginčijamas aktas vykstant procesui buvo panaikintas ir kelis kartus pakeistas aktais, kuriais buvo numatyta ir toliau įšaldyti ieškovo lėšas, o šis leido performuluoti reikalavimus taip, kad jie būtų nukreipti prieš šiuos aktus, Pirmosios instancijos teismas 2007 m. liepos 11 d. Sprendimu *Sison prieš Tarybą* (T-47/03, nepaskelbta Rinkinyje, toliau – Sprendimas *Sison*):

— panaikino 2006 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimą 2002/974/EB, įgyvendinantį Tarybos reglamento (EB) Nr. 2580/2001 dėl specialių ribojančių priemonių,

taikomų tam tikriems asmenims ir subjektams siekiant kovoti su terorizmu, 2 straipsnio 3 dalį ir panaikinantį Sprendimą 2005/930/EB (OL L 144, p. 21) tiek, kiek jis susijęs su ieškovu,

— atmetė prašymą atlyginti žalą,

— priteisė iš Tarybos ir ieškovo bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurios buvo patirtos per laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūrą.

5 2008 m. kovo 3 d. raštu ieškovas pateikė Tarybai išlaidų, kurių jis patyrė pagrindinėje byloje ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūroje ir kurių bendra suma, jo nuomone, sudaro 109 009,35 EUR, išklotinę.

6 2008 m. liepos 4 d. raštu Taryba užginčijo šią sumą ir pasiūlė padengti 45 000 EUR atlygintinų išlaidų. Šiuo atžvilgiu ji rėmėsi 2008 m. sausio 15 d. Pirmosios instancijos teismo nutartimi *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą* (T-228/02 DEP, nepaskelbta Rinkinyje, toliau – Nutartis *OMPI*).

7 2008 m. liepos 7 d. raštu ieškovas nesutiko su Tarybos pasiūlyta išlaidų suma ir paragino pateikti „tinkamesnį“ pasiūlymą.

8 2008 m. spalio 21 d. raštu Taryba pareiškė, jog iš viso gali sumokėti ieškovui 50 000 EUR.

9 Šalims nesusitarus dėl atlygintinų išlaidų sumos, 2008 m. gruodžio 1 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pagal Pirmosios instancijos teismo Procedūros reglamento 92 straipsnio 1 dalį pateiktu prašymu ieškovas pareiškė šį ieškinį dėl bylinėjimosi išlaidų nustatymo.

10 2009 m. sausio 26 d. kanceliarijoje pareikštu pareiškimu Taryba pateikė savo pastabas dėl šio prašymo.

11 Ieškovas Pirmosios instancijos teismo prašo priteisti iš Tarybos, pirma, 1009 009,35 EUR išlaidų, patirtų pagrindinėje byloje ir laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūroje, kartu su 7 % dydžio metinėmis palūkanomis nuo 2008 m. kovo 3 d. iki visiško sumokėjimo, o antra, 2 000 EUR išlaidų, patirtų šioje procedūroje.

12 Taryba Pirmosios instancijos teismo parašo nustatyti, jog didžiausia bendra atlygintinų išlaidų suma yra 30 300 EUR.

Dėl teisės

Šalių argumentai

13 Pirma, ieškovas daro nuorodą į 2008 m. kovo 3 d. raštą Tarybai, prie kurio pridėta išsami visų jo patirtų išlaidų išklotinė, įskaitant atlyginimą advokatams, daktilografijos, kopijavimo, kelionių, pašto, faksų siuntimo ir telefono išlaidas. Jis nurodo, kad visos šios išlaidos buvo būtinos gynybai ir kad jos tinkamai apskaičiuotos. Taryba šiuo klausimu nepateikė prieštaravimų.

14 Antra, ieškovas daro nuorodą į 2008 m. liepos 7 d. raštą Tarybai, kuriame konstatuojami tam tikri šios bylos ir bylos, kurioje priimta Nutartis *OMPI* (toliau – byla *OMPI*), skirtumai.

15 Pirma, bendrą byloje *OMPI* atlygintinų išlaidų sumą Pirmosios instancijos teismas įvertino ne 40 000, o 50 000 EUR, nes iš Tarybos buvo priteistos tik keturios penktosios šios sumos dalys. Tačiau šioje byloje iš Tarybos priteistos visos bylinėjimosi išlaidos.

16 Antra, nesant įvairių išlaidų ir sąnaudų išsamios išklotinės, byloje *OMPI* Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad šios išlaidos sudaro *ex aequo et bono* 2 500 EUR. Tačiau šioje byloje ieškovas tinkamai pagrindė 11 509,35 EUR prašomų atlyginti išlaidų.

17 Trečia, su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra susijusios bylinėjimosi išlaidos šiuo atveju yra 7 500 EUR vietoje Tarybos pasiūlytų 5 000 EUR.

18 Ketvirta, šioje byloje būtina nustatyti darbo santykį su Filipinų advokatais, siekiant, be kita ko, surinkti ieškovo gynybai reikalingus įrodymus.

19 Penkta, į bylą *OMPI* įstojo tik Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, o į šią bylą įstojo ne tik ši valstybė narė, bet ir Nyderlandų Karalystė bei *Negotiating Panel* ir jos nariai. Be to, dvi pastarosios į bylą įstojusios šalys aktyviai dalyvavo byloje.

20 Galiausiai, šešta, byloje *OMPI* Pirmosios instancijos teismas pažymėjo (nutarties 66 punkte), kad ieškinį sudarė tik 19 puslapių, kurių daugiau kaip pusė – nereikšmingi samprotavimai. Tokios kritikos negali būti nagrinėjamoje byloje, kurioje pateikti įvairūs argumentai.

21 Bet kuriuo atveju ieškovas teigia, kad, nesant konkretaus prieštaravimo dėl jo pateiktos išsamios išlaidų išklotinės, analogija tarp šios bylos ir bylos *OMPI* negali būti lemiamas argumentas.

22 Be to, jis mano, kad Pirmosios instancijos teismas turi priteisti iš Tarybos sumokėti 7 % dydžio metines palūkanas, skaičiuojant nuo 2008 m. kovo 3 d. iki visiško sumokėjimo.

23 Galiausiai ieškovas mano, kad šio prašymo priežastis yra netinkamas Tarybos elgesys ir kad dėl jo patiriama papildomų bylinėjimosi išlaidų, kurias galima įvertinti *ex aequo et bono* 2 000 EUR.

24 Taryba nurodo, kad ieškovo reikalaujama bylinėjimosi išlaidų suma yra per didelė, palyginti su suma, kurią Pirmosios instancijos teismas priteisė byloje *OMPI*.

25 Ji ypač ginčija nurodytus šios bylos ir bylos *OMPI* skirtumus ir, atvirkščiai, teigia, kad pagrindinėje byloje ieškovo advokatai iš tikrųjų turėjo atlikti tiek pat darbo, kiek ieškovės advokatai byloje *OMPI*. Dėl procedūros dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo Taryba teigia, kad minėtoje procedūroje ir procedūroje pagrindinėje byloje buvo pateikta daug vienodų argumentų. Todėl su šia procedūra susijusių bylinėjimosi išlaidų suma yra sąlygiškai nedidelė ir neturėtų viršyti 5 000 EUR.

26 Dėl šiuo atveju taikytinų atlyginimo tarifų Taryba pažymi, kad ieškovės advokatai iš tikrųjų taiko 150 EUR valandinį tarifą. Todėl, jos nuomone, būtent šį tarifą reikia taikyti šioje byloje, o ne 250 EUR tarifą, kuris buvo tinkamas byloje *OMPI*.

27 Galiausiai dėl įvairių išlaidų ir sąnaudų Taryba teigia, kad jų suma neturėtų viršyti Pirmosios instancijos teismo byloje *OMPI* nustatytos 2 500 EUR sumos.

28 Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Taryba mano, kad šioje byloje reikia nustatyti bendrą 30 300 EUR atlygintinų bylinėjimosi išlaidų sumą, apskaičiuotą taip:

— procedūra pagrindinėje byloje: (190 val. x 150 EUR = 28 500 EUR) – 1/5 = 22 800 EUR,

— procedūra dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo: 5 000 EUR,

— įvairios išlaidos ir sąnaudos: 2 500 EUR.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

29 Pagal Procedūros reglamento 92 straipsnio 1 dalį:

„Jeigu dėl atlygintinų išlaidų kyla ginčas, Pirmosios instancijos teismas, gavęs suinteresuotosiosios šalies prašymą ir išklausęs kitą šalį, priima nutartį, kuri yra skundžiama.“

30 Pagal Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktą atlygintinomis išlaidomis laikomos „būtinosios išlaidos, kurias dėl proceso patyrė šalys, pirmiausia – kelionės bei gyvenimo išlaidos ir atstovų, patarėjų arba advokatų atlyginimas“. Iš šios nuostatos išplaukia, kad atlygintinos išlaidos apsiriboja pirmiausia tomis, kurios patiriamos dėl proceso Pirmosios instancijos teisme, ir, antra, tomis, kurios buvo būtinos šiam tikslui (žr. 2004 m. birželio 28 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Airtours prieš Komisiją*, T-342/99 DEP, Rink. p. II-1785, 13 punktas ir joje nurodytą teismų praktiką).

31 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Bendrijos teismai nėra įgalioti nustatyti atlyginimo, kurį šalys moka savo advokatams, dydžio, bet gali nustatyti išlaidų, kurias turi padengti kita šalis, sumą. Kai sprendžiama dėl išlaidų nustatymo, Pirmosios instancijos teismas neprivalo atsižvelgti į nacionalinį fiksuotą advokatų atlyginimo tarifą ar į galimą susitarimą tarp suinteresuotosios šalies ir jos atstovų arba patarėjų (žr. minėtos nutarties *Airtours prieš Komisiją* 17 punktą ir joje nurodytą teismų praktiką).

32 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, kadangi nėra tarifus nustatančių Bendrijos teisės normų, Pirmosios instancijos teismas turi laisvai įvertinti bylos faktus, atsižvelgdamas į bylos dalyką ir pobūdį, jos svarbą Bendrijos teisės požiūriu, taip pat bylos sunkumus, darbo apimtį, su kuria galėjo susidurti teismo procese dalyvavę atstovai ir patarėjai, ir šalių ekonominį suinteresuotumą byloje (žr. minėtos nutarties *Airtours prieš Komisiją* 18 punktą ir joje nurodytą teismų praktiką).

33 Todėl atlygintinų išlaidų suma šiuo atveju turi būti nustatyta remiantis šiais kriterijais.

34 Šiuo klausimu visų pirma konstatuotina, kad ši byla glaudžiai susijusi su byla *OMPI*, turint omenyje atitinkamų ieškovų ekonominį suinteresuotumą abiejose bylose (nutarties *OMPI* 51 punktas), šių bylų dalyką ir pobūdį, jų svarbą Bendrijos teisės požiūriu arba kiekvienos bylos sudėtingumą (nutarties *OMPI* 52, 53, 55 ir 58 punktai). Be to, daugybės Pirmosios instancijos teismo išspręstų teisės klausimų motyvai yra bendri sprendime *Sison* ir 2006 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendime *Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran prieš Tarybą* (T-228/02, Rink. p. II-4665), priimtame byloje *OMPI*. Be to, ieškovas negali pasinaudoti minėtame sprendime, paskelbtame praėjus beveik šešiems mėnesiams nuo posėdžio šioje byloje, sukurtu precedentu.

35 Taigi, atrodo, tikslinga minėtą bylą *OMPI* laikyti pavyzdžiu nustatant šioje byloje atlygintinų išlaidų sumą.

36 Kalbant apie darbo, kurį procese galėjo atlikti ieškovo patarėjai, apimtį, iš prie 2008 m. kovo 3 d. rašto pridėtos išsamios bylinėjimosi išlaidų išklotinės matyti, kad iš viso buvo skirta 650 darbo valandų (553 val. advokatų paslaugų ir 97 val. konsultacijų su ieškovo Filipinų advokatais), kurias prašoma atlyginti pagal vienodą 150 EUR valandinį tarifą.

37 Nors, atrodo, kad šios darbo valandos tinkamai pagrįstos apskaitos požiūriu, vis dėlto Bendrijos teismas turi atsižvelgti į bendrą valandų skaičių, kuris gali atrodyti objektyviai reikalingas teismo procesui, neatsižvelgdamas į galėjusių teikti paslaugas advokatų skaičių (žr. nutarties *OMPI* 59 punktą ir joje nurodytą teismų praktiką).

38 Šiuo klausimu primintina, kad iškeltų teisės klausimų naujumas ir svarba bei ekonominis suinteresuotumas byloje pateisina tai, kad ieškovo advokatai deda daug pastangų šiam darbui atlikti (nutarties *OMPI* 60 punktas).

39 Tačiau atsižvelgdamas į šalių pateiktus paaiškinimus Pirmosios instancijos teismas negali laikyti objektyviai reikalinga jame nagrinėjamai bylai nurodytos 97 500 EUR sumos, atitinkančios 650 advokatų darbo valandų.

40 Pirma, nors iš to, kas išdėstyta, matyti, kad byla iš tikrųjų galėjo pareikalauti iš ieškovo advokatų daug darbo, bendras darbo valandų, už kurias prašoma atlyginti, skaičius, iš pirmo žvilgsnio atrodo nepaprastai didelis, palyginti su darbo valandų skaičiumi, kuris buvo laikomas tinkamu byloje *OMPI*.

41 Iš tikrųjų nutartyje *OMPI* (70 punktas) Pirmosios instancijos teismas, apskaičiuodamas ieškovo byloje nurodytą būtiną atlyginimą, nusprendė, kad per rašytinę proceso dalį bylai iš tikrųjų prireikė 150 patyrusio advokato darbo valandų, atlyginamų pagal 250 EUR valandinį tarifą, o per žodinę proceso dalį – 40 to paties advokato darbo valandų.

42 Pažymėtina, kad šių 190 valandų prireikė visai bylinėjimosi procedūrai, įskaitant reikalavimą panaikinti bendrąją poziciją ir reikalavimą atlyginti žalą, kurie buvo atmesti

kaip nepriimtini, būtent dėl šios priežasties iš Tarybos buvo priteistos tik keturios penktosios ieškovės bylinėjimosi išlaidų dalys.

43 Antra, ieškovo nurodyti šios bylos ir bylos *OMPI* skirtumai nėra tokie, kad Pirmosios instancijos teismas dėl jų visiškai kitaip vertintų šią bylą.

44 Kalbant, pirma, apie papildomą darbą, kurį šiuo atveju lėmė laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra, atrodo, kad ieškovas nepagrįstai įvertino jį 50 val. (o tai atitinka papildomą 7 500 EUR atlyginimą), turint omenyje, kad, kaip teigia Taryba ir matyti iš atitinkamų ieškinių palyginimo, daugelis šios procedūros ir pagrindinės bylos argumentų kartojasi.

45 Antra, dėl būtinybės ieškovui šioje byloje pasinaudoti užsienio advokatų, šiuo atveju Filipinų, paslaugomis, Taryba teisingai nurodo, kad byloje *OMPI* ieškovė taip pat turėjo samdyti Anglijos advokatus tam, kad būtų atsižvelgta į bylą, kurioje *OMPI* dalyvavo Jungtinėje Karalystėje.

46 Trečia, dėl didesnio į šią bylą įstojusių šalių skaičiaus ir jų aktyvaus dalyvavimo byloje Taryba taip pat teisingai pabrėžė, kad ieškovas atsakė į Nyderlandų ir Jungtinės Karalystės įstojimo į bylą paaiškinimus tomis pačiomis trumpomis pastabomis bei nurodydamas tuos pačius argumentus ir kad šiose pastabose jis tik patvirtino *Negotiating Panel* ir šios narių įstojimą į bylą palaikyti jo reikalavimus.

47 Ketvirta, dėl ieškovo rašytinių dokumentų šioje byloje ir ieškovės byloje *OMPI* kiekybinių ar net kokybinių skirtumų (šiuo klausimu žr. nutarties *OMPI* 66 punktą) pabrėžtina, kad iš tikrųjų ieškinys šioje byloje yra turiningesnis nei byloje *OMPI*. Kitų rašytinės proceso dalies dokumentų apimtys ir esmė buvo panašios, o per abiejų bylų rašytinę arba žodinę proceso dalį buvo pateikti analogiški procesiniai klausimai.

48 Trečia, nors ieškovo prašomas taikyti 150 EUR valandinis atlyginimas atrodo labai priimtinas, palyginti su 200, 300 ir 500 EUR atlyginimais, kurių ieškovė prašė byloje *OMPI* (Nutarties *OMPI* 64 punktas), vis dėlto šis atlyginimas yra tinkamas atlyginti patyrusio ir kompetentingo specialisto, galinčio dirbti veiksmingai ir greitai, paslaugas.

49 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, apskaičiuojant ieškovo sumokėtą atlyginimą, kuris buvo būtinas pagrindinėje byloje ir procedūroje dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo, darytina išvada, kad per rašytinę proceso dalį bylai iš tikrųjų prireikė 160 patyrusio advokato darbo valandų ir, atsižvelgiant į šiuo metu taikomą 150 EUR valandinį tarifą, šis atlyginimas yra 24 000 EUR (150 padauginus iš 160). Be to, manytina, kad per žodinę proceso dalį šiai bylai prireikė 50 to paties advokato darbo valandų ir jo atlyginamas yra 7 500 EUR.

50 Prie šių sumų reikia pridėti įvairias išlaidas ir sąnaudas, kurios, Tarybos nuomone, neturėtų viršyti Pirmosios instancijos teismo byloje *OMPI* nustatytos *ex aequo et bono* 2 500 EUR sumos, tačiau remiantis prie 2008 m. kovo 3 d. ieškovo rašto pridėta išsamia išklotine sudaro 11 509,3 EUR.

51 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas mano, kad atlygintinomis reikia laikyti visas daktilografijos, kopijavimo, kelionių, pašto, faksų siuntimo ir telefono išlaidas, nes jos yra tinkamai pagrįstos šia išklotine ir tinkamai įvertintos.

52 Tačiau reikia atimti devynių ieškovo advokatų kelionių iš Briuselio į Utrechtą išlaidas, kurios sudaro 1 620 EUR, dviejų ieškovo kelionių iš Utrechto į Liuksemburgą išlaidas, kurios sudaro 760 EUR, ieškovo advokatų kelionės iš Briuselio į Liuksemburgą išlaidas, kurios sudaro 218 EUR. Iš tikrųjų nei kelionės išlaidos, kurias advokatas patyrė, kad asmeniškai susitiktų su klientu jo gyvenamojoje vietoje (šiuo klausimu žr. 1994 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo nutarties *ENU prieš Komisiją*, C-107/91 DEP, nepaskelbta Rinkinyje, 23 punktą), nei paties ieškovo dalyvavimo posėdyje Liuksemburge išlaidos, kai to nereikalavo Pirmosios instancijos teismas ir nelėmė aplinkybės (šiuo klausimu žr. 1981 m. rugsėjo 17 d. Teisingumo Teismo nutarties *Oberthür prieš Komisiją*, 24/79 DEP, Rink. p. 2229, 2 ir 3 punktus ir 1999 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo nutarties *Hüls prieš Komisiją*, C-137/92 DEP, nepaskelbta Rinkinyje, 21 ir 22 punktus; 1998 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo nutartį *Branco prieš Komisiją*, T-85/94 DEP ir T-85/94 OP-DEP, Rink. p. II-2667), nei šalies advokato išlaidos, nurodytos pasibaigus žodinei proceso daliai, būtent jo paties dalyvavimo skelbiant Pirmosios instancijos teismo sprendimą Liuksemburge išlaidos (šiuo klausimu žr. 2004 m. sausio 6 d. Teisingumo Teismo nutarties *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją*, C-104/89 DEP, Rink. p. I-1, 48–50 punktus), iš esmės nelaikytinos būtinomis proceso išlaidomis.

53 Todėl bendra atlygintinų išlaidų ir sąnaudų suma yra 8 911,3 EUR.

54 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, teisingas sprendimas būtų nustatyti 41 000 EUR atlygintinų išlaidų sumą.

55 Kadangi ši suma nustatyta atsižvelgiant į visas bylos aplinkybes iki šios nutarties paskelbimo, nereikia atskirai spręsti dėl išlaidų, nurodytų šioje byloje (šiuo klausimu žr. minėtos nutarties *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją* 87 punktą) ir dėl reikalavimo sumokėti palūkanas (minėto Teisingumo Teismo sprendimo *ENU prieš Komisiją* 26 punktas ir 1996 m. lapkričio 6 d. Teisingumo Teismo nutarties *Preussag Stahl prieš Komisiją*, C-220/91 P-DEP, nepaskelbta Rinkinyje, 11 punktas; 2009 m. vasario 10 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Centeno Mediavilla ir kt. prieš Komisiją*, T-58/05 DEP, nepaskelbta Rinkinyje, 43 punktas).

56 Galiausiai, atsižvelgiant į šios bylos rezultatą, atlygintinų išlaidų sumos nereikia didinti pridedant prie jų sumą, susijusią su šia bylinėjimosi išlaidų nustatymo procedūra (šiuo klausimu žr. minėtos nutarties *Mulder ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją* 88 punktą).

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (septintoji kolegija)

nutaria:

Priteisti Jose Maria Sison iš Europos Sąjungos Tarybos atlyginti bendrą 41 000 EUR bylinėjimosi išlaidų sumą.

Priimta 2009 m. birželio 2 d. Liuksemburge.

Kancleris — Pirmininkas

E. Coulon — N. J. Forwood